

Karta opisu zajęć (sylabus)

Nazwa kierunku studiów	Zielona urbanistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Historia i teoria architektury krajobrazu History and theory of landscape architecture
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1.32/0.68)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr Ewa Miłkowska
Jednostka oferująca moduł	Katedra Architektury Krajobrazu
Cel modułu	Pogłębienie wiedzy z zakresu historii sztuki i architektury oraz sztuki ogrodowej, zapoznanie studentów z możliwościami jej wykorzystania w procesie projektowania i rozwiązywania problemów projektowo - badawczych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student posiada wiedzę z zakresu nauk przyrodniczych, technicznych i sztuki na poziomie umożliwiającym rozwiązywanie złożonych zadań dotyczących urbanistyki.
	W2. Student zna i rozumie problematykę z zakresu historii i teorii estetyki kształtowania przestrzeni, w tym urbanistyki i ruralistyki.
	W3. Posiada wiedzę dotyczącą zasad kształtowania zespołów urbanistycznych i ruralistycznych ze szczególnym uwzględnieniem ochrony dziedzictwa kulturowego.
	Umiejętności:
	U1. Student potrafi pozyskiwać i dokonać krytycznej analizy informacji z zakresu architektury krajobrazu i dziedzin pokrewnych, integrować je, wyciągać wnioski i formułować wyczerpująco uzasadnione opinie.
	U2. Potrafi integrować wiedzę z zakresu dyscyplin naukowych związanych z architekturą krajobrazu oraz wykorzystywać metody analityczne i

	eksperymentalne do realizacji zadań projektowych oraz stosować rozwiązania systemowe, uwzględniające aspekty pozatechniczne, a także formułować i poddawać analizie hipotezy związane z problemami inżynierskimi i badawczymi.
	U3. Potrafi ocenić przydatność metod i technik stosowanych w projektowaniu obiektów architektury krajobrazu oraz rozwiązywania problemów badawczych i praktycznych.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Jest w stanie podjąć pracę w jednostkach opracowujących projekty zagospodarowania terenu, jednostkach organizacyjnych i pielęgnujących obiekty architektury krajobrazu w administracji rządowej i samorządowej.
	K2. Jest gotów do rozwiązywania złożonych zadań projektowych dotyczących kształtowania krajobrazu w skali miejscowej oraz rewitalizacji historycznych układów urbanistyczny i ruralistycznych.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość historii sztuki ogrodowej.
Treści programowe modułu	Obejmuje wiedzę dotyczącą motywów roślinnych i symboliki roślin występujących w obrębie stylów i prądów artystycznych w architekturze i sztuce, w tym w sztuce ogrodowej. Motywy roślinne w ornamentach architektonicznym i zdobniczym oraz wzornictwie i dekoracji wnętrz. Przykłady i możliwości wykorzystania historycznych ornamentów roślinnych w procesie projektowania i aranżacji wnętrz ogrodowych.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Cole E., 2008, Architektura. Style i detale, Arkady, Warszawa Majdecki L., 2010, Historia ogrodów, T. 1-2, PWN, Warszawa Słownik terminologiczny sztuk pięknych, 1996, red. Kubalska-Sulkiewicz, M. Bielska-Lach, A. Manteuffel-Szarota, PWN, Warszawa. Ewa Miłkowska, 2016, Zasady projektowania terenów przy szkołach powszechnych w dwudziestolecie międzywojennym, Teka Komisji Architektury, Urbanistyki i studiów Krajobrazowych, Lublin, vol. XIII/4. Mitkowska A., 1998, Tezaurus sztuki ogrodowej, Rytm, Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład z wykorzystaniem technik multimedialnych, dyskusja, ćwiczenie rysunkowe.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2, W3 - Ocena pracy pisemnej (test otwarty obejmujący treść wykładów) – 30%, U1, U2, U3 -ocena prac projektowych- 70%

Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena z testu końcowego – 50%, ocena z ćwiczeń projektowych 50%		
Bilans punktów ECTS	FORMA ZAJĘĆ	L. GODZIN	PUNKTY ECTS
	<u>Kontaktowe</u>		
	Wykłady	30	1,2
	Konsultacje	2	0,08
	Zaliczenie	1	0,04
	<u>Nie kontaktowe</u>		
	studiowanie literatury	9	0,36
	przygotowanie do zaliczenia	8	0,32
	RAZEM PUNKTY ECTS	50	2
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach – 30 godz.; Obecność na egzaminie – 1 godz.;		
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego W1 – ZU_W01 W2 – ZU_W02 W3 – ZU_W06 U1 – ZU_U01 U2 – ZU_U07 U3 – ZU_U12 K1 – ZU_K01 K2 – ZU_K02		